

Sygn. akt III A Ua 1359/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisława Kubica
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter (spr.) SSA Barbara Staśkiewicz
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o wypłatę emerytury od 5 czerwca 1997 do 30 listopada 1997

na skutek apelacji D. K.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 17 czerwca 2011 r. sygn. akt VIII U 697/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy D. K. prawa do emerytury za okres od 5 czerwca 1997 r. do 30 listopada 1997 r.

Wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji. Wyrokiem z dnia 17 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu odwołanie to oddalił.

Sąd ten ustalił, że D. K., urodzony (...), w dniu 2 kwietnia 1997 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury.

Decyzją z dnia 15 maja 1997 r. odmówiono wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na niespełnienie warunków do jej uzyskania. Wnioskodawca wniósł odwołanie od w/w decyzji dołączając nowe dowody w sprawie. Po

przeprowadzeniu postępowania organ rentowy decyzją z dnia 30 czerwca 1997 r. odmówił wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury.

W dniu 8 lipca 1997 r. D. K. złożył odwołanie od decyzji z dnia 30 czerwca 1997 r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie emerytury wcześniejszej oraz o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty należnej emerytury.

Wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2007 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie D. K. od decyzji organu rentowego z dnia 15 maja 1997 r. i 30 czerwca 1997 r. w sprawie o wcześniejszą emeryturę. Apelacja ubezpieczonego od wskazanego powyżej orzeczenia wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 kwietnia 2008 r. została oddalona.

W dniu 31 grudnia 1997 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłynęło pismo wnioskodawcy, w którym wnosi o wypłacenie emerytury na zasadach ogólnych wraz z zaległościami i ustawowymi odsetkami.

Decyzją z dnia 20 grudnia 1998 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do wnioskowanego świadczenia od dnia 1 grudnia 1997 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę.

W dniu 6 kwietnia 1998 r. ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji kwestionując datę przyznania świadczenia, okresy zatrudnienia skutkujące wysokością świadczenia oraz ustalenie wskaźnika i podstawy wymiaru świadczenia.

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2003 r. sygn. akt VIII U 4975/2001 Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 20 lutego 1998 r.

Od powyższego orzeczenia wnioskodawca złożył apelację, która została rozpoznana przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia z dnia 1 września 2004 r. oddalił apelację wnioskodawcy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. D. K. wnioskiem z kwietnia 1997 r. ubiegał się o przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury, natomiast dopiero w dniu 31 grudnia 1997 r. złożył wniosek o emeryturę na ogólnych warunkach, która została mu przyznana od dnia 1 grudnia 1997 r. Stąd też brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury od dnia 5 czerwca 1997 r. do 30 listopada 1997 r.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył wnioskodawca, zarzucając nieważność postępowania z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, stronniczość Sądu, błędną wykładnię przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz nieuzasadnione zwolnienie organu rentowego z obowiązku wydania decyzji w sprawie emerytury od czerwca 1997 r.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę decyzji i uwzględnienie jego odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 99 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267 z późn. zm.), świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury w dniu 31 grudnia 1997 r. W tej sytuacji Zakład Ubezpieczeń Społecznych, mając na uwadze treść cytowanego powyżej przepisu, prawidłowo ustalił datę początkową świadczenia. Skoro bowiem wnioskodawca złożył wniosek w dniu 31 grudnia 1997 r., prawo do świadczenia emerytalnego na zasadach ogólnych należało mu przyznać od pierwszego dnia miesiąca, tj. 1.XII.1997 r.

Decyzje z dnia 15.V.1997 r. i 30.VI.1997 r. dotyczyły prawa do emerytury wcześniejszej w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25.III.1997 r. w sprawie zasad wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz.U. Nr 29, poz. 159). Było to zatem inne

rodzajowo świadczenie, dla uzyskania którego należało spełnić warunki określone w w/w rozporządzeniu. Wnioskiem o emeryturę wcześniejszą organ rentowy był związany.

Wnioskodawca przed dniem 31.XII.1997 r. nie ubiegał się o emeryturę na zasadach ogólnych. O emeryturę w oparciu o przepisy ustawy z dnia 14.XII.1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267 ze zmian.) w zw. z ustawą z dnia 17.X.1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 450 ze zmian.) wystąpił dopiero 30.XII.1997 r. (data wpływu wniosku do ZUS-u – 31.XII.1997 r.). Wniósł wówczas o wypłacenie mu emerytury tzw. „normalnej”, jak to określił z uwagi na ukończenie stosownego wieku 65 lat.

Decyzją z 20.II.1998 r. emeryturę wnioskodawcy przyznano od 1.XII.1997 r., stosownie do złożonego wniosku w tym zakresie i obowiązujących przepisów w/w co do daty ich wypłaty.

Decyzję z dnia 20.II.1998 r. – przyznającą emeryturę – wnioskodawca zaskarżył do Sądu Okręgowego, który wyrokiem z dnia 18.II.2003 r. oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji ZUS z 20.II.1998 r. w zakresie daty przyznania emerytury. Apelacja wnioskodawcy od w/w wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 1.IX.2004 r., sygn. akt III A Ua 1310/04.

Zatem w toku postępowania sądowego sprawa daty przyznania wnioskodawcy emerytury została już prawomocnie rozstrzygnięta. Zachodzi zatem powaga rzeczy osądzonej (art. 199 § 1 pkt 2 kpc).

Wnioskodawca wystąpił o wypłatę emerytury za okres od VI.1997 r. do 30.XI. 1997 r. i organ rentowy decyzją z dnia 28.III.2011 r. odmówił wnioskodawcy wypłaty emerytury za w/w okres, powołując się na datę złożenia wniosku o jej przyznanie (31.XII.1997 r.).

Mając na uwadze treść rozstrzygnięcia przez organ rentowy żądania wnioskodawcy, należało orzec, jak w sentencji na mocy art. 385 kpc.